

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

48

wrzesień 2020

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Dzisiejsza Ewangelia mówi o szabacie i różnym podejściu do tego świętego dnia. Przepisy dotyczące szabat były w Starym Testamencie bardzo surowe. Faryzeusze upominają uczniów Jezusa, że zrywają kłosa zbóż i je spożywają, gdyż są głodni. Tego w szabat nie wolno było czynić. Zabronione były nie tylko ciężkie fizyczne prace jako oranie czy zbieranie zboża, lecz także wiele drobnych czynności, jak wiązanie czy rozwiązywanie węzła, pisanie lub wymazywanie tego, co zapisane. Pan Jezus broniąc swoich uczniów przywołuje wydarzenie ze Starego Testamentu, które miało podobny charakter. Dawid i jego żołnierze jedli w szabat chleby pokładne, których nie wolno było im spożywać. Na końcu Zbawiciel dodaje: „Syn Człowieczy jest Panem także szabat”. On przez swoje zbawcze dzieło odnowił całe stworzenie. Ta nowość dotyczy również szabat.

2. W KKK czytamy: „Niedziela wyraźnie różni się od szabat, po którym następuje chronologicznie co tydzień; dla chrześcijan zastępuje szabat z jego przepisem obrzędowym. Przez Paschę Chrystusa niedziela wypełnia duchową prawdę szabat żydowskiego i zapowiada wieczny odpoczynek człowieka w Bogu. Kult oparty na prawie przygotowywał misterium Chrystusa, a to, co było w nim praktykowane, było w pewnym sensie figurą odnoszącą się do Chrystusa: «Ci, którzy trwali w dawnym porządku, przeszli do nowej nadziei i nie zachowują już szabat, ale święcą dzień Pański, dzień, w którym nasze życie zostało pobłogosławione przez Chrystusa i przez Jego śmierć» (2175); „Świętowanie niedzieli jest wypełnieniem przepisu moralnego w sposób naturalny wpisane w serce człowieka, aby «w sposób zewnętrzny oddawać cześć Bogu dla upamiętnienia tego wielkiego, najpowszechniejszego dobrodziejstwa, jakim jest dzieło stworzenia świata». Kult niedzielny wypełnia przepis moralny Starego Przymierza, przejmując jego rytm i ducha przez oddawanie co tydzień czci Stwórcy i Odkupicielowi Jego ludu” (2176).

3. Trwamy w naszym dziękczynieniu za święty dzień, jakim jest niedziela, wynagradzając Jezusowi i Maryi za niewdzięczność i bezczeszczenie świętości tego dnia.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Świątymy. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryji, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Klękamy przed Tobą, Panie Jezu, w pierwszą sobotę miesiąca. W minionych dniach przeżywalismy pierwszy czwartek i pierwszy piątek, wspominając Twoją modlitwę w Ogrójcu i Twoją mękę na krzyżu. Dziś z Maryją, Twą Najświętszą Matką, trwamy na modlitwie przygotowując się do świętowania niedzieli, dnia Twego zmartwychwstania. Pragniemy, aby to była modlitwa wynagradzająca za grzechy nasze i naszych braci, szczególnie za wszelkie zaniedbania i czyny naruszające świętość niedzieli. W naszym modlitewnym czuwaniu będziemy rozważać różańcowe tajemnice światła, wspominając także ten fragment Ewangelii, który mówi, że miałeś zwyczaj w szabat chodzić do synagogi. Świętowałeś dzień święty zgodnie z przepisami Starego Prawa, a przez swoje zbawcze dzieło dałeś nam nowy dzień święty, dzień Twego zmartwychwstania, który jest także dniem zesłania Ducha Świętego i wejścia do odpoczynku Ojca. Pomóż nam wszystkim dobrze przeżywać Twój święty dzień i przyjmij nasze wynagrodzenie za bezczeszczenie świętości niedzieli.

L1: Z listu św. Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli: „«Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował» (Rdz 2,2) [...]. Skoro «praca» Boga, opisana na pierwszych stronicach Księgi Rodzaju, jest przykładem dla człowieka, to jest nim również Boży «odpoczynek». *Odпочął dnia siódmego po całym trudzie, jaki podjął* (Rdz 2,2)... «Odpoczynku» Boga nie należy rozumieć jako «braku działania». Akt stwórczy, stanowiący fundament świata, jest bowiem ze swej natury nieustanny, Bóg zatem nigdy nie przestaje działać, o czym sam Jezus z naciskiem przypomina, mówiąc właśnie o nakazie świętowania szabatu: «Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam» (J 5,17)... Odpoczynek Boga... ma raczej oznaczać, że zatrzymał się On przed dziełem swoich rąk, kierując ku niemu *spojrzenie pełne radości i zadowolenia*, gdyż było «bardzo dobre» (Rdz 1,31). Jest to więc spojrzenie «kontemplacyjne», które nie zwraca się ku następnym dziełom, lecz pozwala raczej zachwycić się pięknem tego, co już zostało dokonane... W tym spojrzeniu można już w pewien sposób

dostrzec «oblubieńczy» charakter relacji, jaką Bóg pragnie nawiązać ze stworzeniem uczynionym na Jego obraz, powołując je do zawarcia z Nim przymierza miłości” (DD 10-11).

L2: Panie Jezu, dziękujemy Ci za objawienie nam tajemnicy stworzenia świata. Dzięki słowu Pisma Świętego możemy zobaczyć Ojca niebieskiego, który powołuje do istnienia wszystkie byty, a Jego działanie jest określone jako „praca”, po której następuje „odpoczynek”. Otrzymaliśmy nie tylko wspaniały świat, stworzony dla nas z miłości, lecz dany nam został również wzór naszej aktywności na ziemi. Wyraża się on w rytmie pracy i odpoczynku. Przez pracę uczestniczymy w dziele stwórczym Boga, a odpoczywając uczestniczymy w Jego boskim odpoczynku. Ucz nas, najlepszy Jezu, takiego przeżywania dnia odpoczynku, jakiego wzór daje nam sam Bóg. Prosimy o to w cichej modlitwie.

Chwila ciszy.

L1: Z listu św. Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli: „Dzień odpoczynku zawdzięcza swój charakter przede wszystkim temu, że Bóg go «pobłogosławił» i «uświęcił», to znaczy oddzielił od pozostałych dni, aby był pośród nich «dniem Pańskim»... Właśnie dlatego jest to także *dzień odpoczynku*: przerwanie codziennego rytmu zajęć, nieraz bardzo uciążliwego, jest znakiem «nowości» i «oderwania», a tym samym wyraża uznanie zależności człowieka i kosmosu od Boga. *Wszystko należy do Boga!* Dzień Pański wciąż na nowo potwierdza tę prawdę... przypomina bowiem, że *wszechświat i historia należą do Boga*, a człowiek nie może wypełniać swojej misji współpracownika Stwórcy w świecie, jeżeli wciąż na nowo nie uświadamia sobie tej prawdy ... Odpoczynek zyskuje zatem charakter sakralny: człowiek wierzący ma odpoczywać nie tylko *jak Bóg*, ale także *odpoczywać w Bogu*, oddając Jemu całe stworzenie w postawie uwielbienia, dziękczynienia, synowskiego przywiązania i oblubieńczej przyjaźni” (DD 14-16).

L2: Panie Jezu, dziękujemy Ci za pobłogosławienie i uświęcenie dnia odpoczynku. Został on oddzielony od pozostałych dni, aby całkowicie należał do Ciebie i aby w tym dniu człowiek mógł ciągle na nowo przeżywać prawdę, że cały wszechświat i każdy dzień należą do Ciebie, Syna Bożego, w którym i dla którego wszystko zostało stworzone. Gdy człowiek zapomina o świętowaniu niedzieli, zapomina także że o Tobie i Twoich darach, nie pamięta o wdzięczności wobec Ciebie i współpracy z Tobą. Przyjmij, miłosierny Panie, naszą modlitwę wynagradzającą za wszelką niewdzięczność, jaką stworzony człowiek okazuje swemu Stwórcy, za lekceważenie niedzieli jako dnia świętego, należącego do Ciebie.

Dalszą część 15-minutowej medytacji przeżywamy w ciszy. Po niej następuje śpiew, np.: „Cóż Ci, Jezu, damy”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważając tajemnice światła prosimy pokornie Boga, przez wstawiennictwo Matki Najświętszej, o umiejętność odpoczywania nie tylko z Bogiem, lecz także w Bogu.

Witaj Królowo. Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

P: Panie Jezu, na Ciebie nad Jordanem zstąpił Duch Święty. Poślij nam twego Ducha, aby nauczył nas przeżywać niedzielny odpoczynek. Pomóż nam odpocząć w pełnym miłości Sercu Ojca niebieskiego.

L: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Przemiana wody w wino w Kanie Galilejskiej

P: Panie Jezu, Ty objawiłeś swoją moc przemieniając wodę w wino w Kanie Galilejskiej. Przemieniaj nasz zwykły odpoczynek w święte spotkanie z Tobą. Pomóż nam odpocząć w pełnym miłości Sercu Ojca niebieskiego.

L: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie królestwa Bożego

P: Panie Jezu, Ty w publicznej działalności, głosząc królestwo Boże, wypełniałeś wszystkie przepisy szabat. Odpoczywałeś w zjednoczeniu z Ojcem niebieskim. Naucz nas z Nim i w Nim przeżywać niedzielny odpoczynek.

L: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na górze Tabor

P: Panie Jezu, Ty na górze Tabor objawiłeś uczniom swoją chwałę i pozwoliłeś im usłyszeć głos Ojca. Prowadź nas do Niego i naucz nas odpocząć w Jego pełnym miłości ojcowskim Sercu.

L: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

P: Panie Jezu, Ty zgromadziłeś swoich uczniów w Wieczerniku i gromadzisz nas w święty dzień przy eucharystycznym stole. Spraw, aby głębokie przeżywanie Eucharystii było sercem świętowania każdej niedzieli.

L: Ojciec nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.